

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף זרחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
 העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ו מרחשון התשע"ז

מתפללים

שבת ח' תשרי ה-תשפ"ד
 פרשה: האזינו
 הפטרה: שובה ישראל
צום יום הכיפורים
ביום שני
תחילת הצום
יום ראשון בשעה: 18:55
סיום הצום
יום שני בשעה: 18:50
ר"ת בשעה: 19:50

הדלקת נרות - 18:17
צאת השבת - 19:08
ר"ת: 19:51

הדלקת נרות בשבת הבאה **18:07**

האזינו	שעות
עמוד השחר: 5:17	5:23
זמן טלית: 5:24	5:30
זריחה: 6:30	6:34
חצות: 12:34	12:31
מנחה גדולה: 13:04	13:01
שקיעה: 18:37	18:28

אפשר לשוב
 אשמתו הגדולה של האדם אינה בעצם העובדה שחטא, שכן הניסיונות גדולים וקשים וכוח האדם דל הוא. אשמתו הגדולה של האדם היא, שבכל רגע יש בכוחו לעשות תשובה והוא אינו עושה.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אהרתי זינה בת רחל ולע"נ תמי' ח' שלום בר עמחה ז"ל המותני מיום בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"בינוניים - תלויים ועומדים"

הרמב"ם בהלכות תשובה כותב מי שנמצא צדיק, נחתם לאלתר לחיים, מי שנמצא רשע (חלילה) נחתם למיתה, והבינוני תולין אותו עד יום הכפורים, עשה תשובה, נחתם לחיים, ואם לאו נחתם (חלילה) למיתה.

מתעוררות מספר שאלות:
 א.אם הבינוני לא היטה הכף לשום צד (לא עשה תשובה) עדיין הוא בינוני ומדוע אם כן נחתם למיתה, והרי הקדוש ברוך הוא מטה כלפי הסד?
 ב. הרי החתימה של הבינוניים היא רק ביום הכפורים (אם עשו תשובה, או לא עשו) מדוע אם כן, פותחים את ספריהם בראש השנה?
 ג.מדוע כותב הרמב"ם "עשה תשובה" והרי מדובר בבינוני שזכויותיו וחובותיו שווים די בכך שיעשה מצוה אחת ממצוות התורה, ויטה משפטו לזכות, מדוע מודגש אם כן "עשה תשובה" ?

על השאלה הראשונה אמרו דבר מוסר נפלא, הן אין מתנה כמתנת התשובה, (נדמה בנפשנו פורץ המבטיח ששוב לא יפרוץ ומבקש להפוך לו החובה לזכות?) והנה הקדוש ברוך הוא רחום וחנון נותן בידינו האפשרות הנפלאה, לשוב בתשובה, על זה שהבינוני לא נצל זאת ולא עשה תשובה, היא גופא הטא, ושוב אינו בינוני...

על השאלה השניה אמרו א: הפתיחה כדי לכתוב שפלוני הוא בינוני... ב: ועוד, שחיי האדם בשנה המסתיימת, נובעים מכתובתו וחתימתו בראש השנה הקודם, ומיד בכניסת השנה החדשה "מסתיימת" זכותו (להבדיל תם החוזה) כדי להכתב שוב לחיים צריך שיהיה זכאי, והרי הוא בינוני? הקדוש ברוך הוא ברוב חסדו נתן בידי האפשרות(לפנים משורת הדין) עד יום הכפורים לשנות הגזירה...

על השאלה השלישית תרצו, ההדגשה היא דוקא על מצות התשובה, שהרי כל המעשים שעושה בשנה החדשה, אינם שייכים לשנה קודמת, ובמה יתקן את העבר, לכן אמרו "עשה תשובה" (מאהבה) שהופכת לו חובות (קודמים) לזכויות, נמצא שתקן את השנה שעברה, וזה אפשרי רק ע"י תשובה ולא מצוה אחרת.

העלון לע"נ דודי דוד בר איזיה ז"ל שנלב"ע יב' תשרי תשצ"ב.

גמר חתימה טובה

"אבד תאבדון" המשך ב *Shofar for Zion*

כך או כך, בעקבות אותו מעשה רמה קרנו של מהרי"ץ עד מאוד בעיני תושבי צנעא כולה, יהודים ומוסלמים כאחד והדבר היה לצנינים בעיני יועציו של המושל, והם חיפשו ומצאו דרך כיצד להשפיל ולבזות את רבם של היהודים.

לאסיפת היועצים באולמו של המושל, היתה מטרה שסומנה מראש. היועצים המתינו עד לכניסתו של המושל, שדרך אגב היה עיוור בעינו הימנית, אל האולם, וכאשר נכנס והתיישב במקומו, קם ראש היועצים והחל לשאת את דבריו.

"אדוננו המושל ירום הודו", פתח, "מזה זמן רב מציקה לנו העובדה, כי רבם של היהודים, מארי יחיא צאלח, נושא שם הזהה לשמך, הדבר אינו לכבודו של המושל, שחכם היהודים והוא יינשאו בפי הבריות באותו שם, סבורים אנו כי עליך לפעול כדי לשנות זאת".

המושל לא היה זקוק לשכנוע רב מדי. שנאת היהודים שפעפעה בלבו היתה שקולה כנגד שנאת היהודים שבלב היועצים כולם, ועל כל זאת "נתברך" המושל בגאוה וברדיפת כבוד, במידה גדושה במיוחד.

"אכן, אני מסכים", נהם בזעם, "מה הצעתכם?" "עצתנו שתזמן אליך את החכם היהודי ותדרוש ממנו להתאסלם, או לשנות את שמו. והיה, אם לא יסכים לאחת משתי דרישותיך, התז נא את ראשו מעליו, בעוון פגיעה בכבודו של מלכות", ירה היועץ לאלתר את הצעתו השפלה.

"כך יהיה", הנהן המושל בראשו והורה לחייליו לזמן אליו בבהילות את מהרי"ץ.

יום שישי היה זה. מהרי"ץ נכנס אל אולמו של המושל, קד קלות לפניו והמתין למוצא פיו.

"שמע נא", פתח המושל, עיניו יורות זיקי שנאה, "אין זה מכובד עבורי שאני ואתה נישא את אותו שם, אני דורש ממך לשנות את שמך, תקף ומיד".

"צר לי, אך לא אוכל להיענות לבקשתך", השיב מהרי"ץ בשלווה, "ואם עד כדי כך קשה עליך הדבר, שאני ואתה נושאים את אותו שם, התכבד נא ושנה אתה את שמך".

פניו של המושל סמקו מזעם. "עיוור אתה, ואין בכך דעת", הטיח במהרי"ץ כשחרונו הולך וגואה, "עליך להישמע לדברי".

"מום שבך אל תאמר לחברך", השיבו מהרי"ץ מנה אחת אפיים, "מה גם שאני עיוור בעיני השמאלית, בעוד אתה עיוור בעיני הימנית".

העלון לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח, כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בנודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

piko.net & more

"האזינו השמים ואדברה"

אפשר לרמוז שבא משה רבינו עליו השלום לעורר את בני ישראל להיות כל מעשיהם לשם שמים אם למדו תורה תהיה לשם שמים ואם תפילה תהיה לשם שמים בכונה כראוי כי זהו העיקר כדי שהכל יהיה מקובל ומרוצה לשמים שהרי עיקר התפילה והתורה הם מפתחות שבהם פותח אדם השערים העליונים וכשלומד תורה או מתפלל משפיע בכל העולמות.

"יערוף כמטר לקויו"

נראה לפרש על דרך ששמעתי פירוש על הפסוק אדם ובהמה תושיע ה' על פי המדרש שאלו לנבואה חוטא מה יעשה ויתכפר השיבה הנפש החוטאת תמות. שאלו לתורה חוטא מה יעשה ויתכפר השיבה יבא קורבן ויתכפר שאלו להקב"ה חוטא מה יעשה ויתכפר השיב יעשה תשובה ויתכפר שנא' "טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך". וא"כ מתוך דברי הנבואה אין תשועה לאדם החוטא ומתוך תשובת התורה אין תשועה לבהמה שעל כל פנים תלך למיתה לכפרת עון האדם אבל מתוך תשובת הקב"ה שאמר יעשה תשובה ויתכפר לו הנה בזה מצא תשועה לשניהם לאדם ולבהמה.

וכתב האור החיים על דרך אומרם ז"ל אם אין קמח אין תורה כמו שה' נותן מטר לזון ולפרנס כמו כן צריכים הם ללמוד תורה. יערוף כמטר לקחי כמטר שאין הקב"ה שואל מהאדם ללמוד תורה עד שמכין לו כדי פרנסתו ... אתה למד שאם לא יטיפו מפיהם טיפי תורה אין חפץ ה' לתת מטר, והוא מה שפירש במאמר התנא אם אין קמח אין תורה פירוש אם ראית שאין קמח דע שאין תורה עוד ירמוז כי כדרך שהמטר מניעתו תגרום מיתה לאדם כמו כן מניעת התורה תערפנו.

"בנים לא אמן בם"

על דרך הפשט לומר אין בהם איש אמונים ועל דרך המדרש בנים לא אמן בם, כלומר שאינן עונים אמן, והוא חסר וא"ו, ומכאן רמז לגודל כח העונה אמן שהוא גדול יותר מן המברך.

"ואנכי הסתר אסתיר פני"

כי יש שני הסתרות וכשהשם יתברך נסתר בהסתרה אחת גם כן קשה למצאו, אך אף על פי כן אפשר ליגע ולחזור עד שימצא אותו יתברך מאחר שיודע שהשם יתברך נסתר ממנו אבל כשהשם יתברך נסתר הסתרה בתוך הסתרה אזי אי אפשר למצא אותו מאחר שאינו יודע כלל מה' יתברך, וזה בחינת ואנכי הסתר אסתיר.

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פני"

יש לפרש בדרך רמז. כי הנה "השמים" רומן לתלמידי חכמים שמתעסקים במלאכת שמים ו"הארץ" רומז לאנשים פשוטים שמתעסקים בעניני הארץ. וכשנותנים מוסר בפני תלמידי חכמים צריך לדבר בפניהם דברים קשים, כיון שהתביעה מהם גדולה לפי גודל מעלתם ואילו כשנותנים מוסר בפני אנשים פשוטים יש לתת בדברי נועם ובנחת, שלא יבעטו חלילה מחמת מיעוט ידיעתם והבנתם. וזהו שאומר הכתוב: "האזינו השמים" - כשאני מדבר עם תלמידי חכמים שדומים לשמים, אזי "ואדברה" - אני מדבר דברים קשים, אבל "ותשמע הארץ" - כשאני מדבר עם המון העם שדומים לארץ, אזי "אמרי פני" - אני מדבר דברים רכים (כי אמירה היא לשון רכה), כדי שהדברים ייקלטו באזניהם.

גם אפשר לומר עפ"י מה שאמרו בעלי המוסר דבמילא דשמיא, אדם צריך להגיב בתקיפות ולא להרתע מבני אדם ככתוב אין חכמה ואין עצה ואין תבונה לנגד ד' משא"כ במילי דהאי עלמא. היינו במה שנוגע לצרכי שמים ואדברה קשות ובתקיפות, אבל ותשמע הארץ אמרי פני במה שנוגע לעניני הארץ יש לומר דברים בנועם וברכות.

לילות ליל שבת

דיני שותפות עם גוי או יהודי מחלל שבת בעסק העובד

בשבת

ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

עשיית תנאי עם שותף גוי העובד בשבת

א. יהודי וגוי שיש להם עסק משותף, כגון חנות או שדה, ובשעה שהתחילו השותפות לא התנו ביניהם דבר לענין עבודת יום השבת, אסור ליהודי לומר לגוי עבוד אתה בשבת וכנגד זה אעבוד אני יום אחד בימות החול. ואף על פי שהגוי העובד בשבת עושה כן למוצת עצמו, מכל מקום כיון שאותו עסק שייך גם ליהודי, וגם עליו מוטלת העבודה באותו העסק בכל יום ויום, נמצא שמה שעובד הגוי בשבת הרי הוא עושה כן במקום היהודי, ונעשה הגוי שליחו של היהודי לעבוד בעסק בשבת.

וכן אם בשעה שהתחילו השותפות לא התנו ביניהם דבר, והיה הגוי עובד מעצמו ביום השבת, והיהודי היה עובד כנגדו יום אחד מימות השבוע, ולאחר מכן בשעה שבאים לחלק הרווחים ביניהם רוצה היהודי לומר לגוי טול אתה הרווחים מעבודת השבתות ואני אטול כנגד זה מהרווחים של ימות החול, אסור לעשות כן, שמכיון שהם שותפים באותו עסק, הרי היהודי מגלה דעתו שמה שעבד בעצמו בחול הוא כנגד מה שעבד הגוי בשבת, והיה הגוי שליחו בעבודת השבת, וכשמקבל היהודי חלקו נמצא גם שנוטל הוא שכר שבת שלא בהבלעה. (ולהלן יבואר הדין אם חילקו ביניהם הרווחים בסתם בלא להזכיר עבודת יום השבת).

ולכן כשרוצים יהודי וגוי לעשות ביניהם שותפות, ורוצים שיעבוד הגוי בשבת ובמקומו יעבוד היהודי יום אחד מימות השבוע, צריכים להתנות ביניהם בשעה שעושים השותפות שיעבוד הגוי בשבת, והיו כל הרווחים הבאים מעבודת יום השבת שייכים לגוי לבדו, בין אם יהיו מעט ובין אם יהיו הרבה, וכנגד זה יעבוד היהודי יום אחד מימות החול, והיו הרווחים הבאים מעבודת יום זה שייכים ליהודי לבדו, בין אם יהיו מעט ובין אם יהיו הרבה.

ובאופן כזה שהתנו כן מתחלת השותפות, הרי סילק היהודי עצמו מעבודת יום השבת ורווחיה לגמרי, ואין לו חלק בעבודת יום השבת כלל, והרי זה כאילו אין העסק שלו בשבת כלל, ואף הגוי העובד בשבת עושה כן בשלו ולצורך עצמו ולמוצתו, ואינו נחשב לשליחו של היהודי.

לחן ליל שבת

תשובה

טיפרו לו לרבי איזיל הריף על תלמיד חכם מסויים. שהוא כותב תשובות בהלכה ומשתדל להתיר איסורים ולטהר שרץ בק"ז טעמים.

אמר רבי איזיל:

הלא אמרו הז"ל בברכות: אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שודאי עשה תשובה. כלומר: בודאי ערך במשך הלילה תשובה בה טיהר את העבירה שנכשל בה ועשה אותה היתר ...